

[Albrechtsen]

Helveg Petersen i det synspunkt, som han har fremført om det udenrigspolitiske – en traktatfæstelse af EFs og EF-Kommissionens ret til at blande sig i dansk udenrigspolitik, og Danmark skal nu konsultere EF, før Danmark tager stilling til et hvilket som helst udenrigspolitisk problem, som de andre EF-lande mener er af almindelig interesse. Det kunne f.eks. føre ud i den helt absurde situation, at Danmark skulle konsultere den ultra-borgerlige britiske regering, før Danmark f.eks. kritiserede et eller andet britisk krigs-eventyr i Atlanterhavet; sådan et kan man jo meget vel forestille sig at fru Thatcher arrangerer forud for det næste parlamentsvalg i England. Sådan nogle situationer kunne Danmark blive bragt i, og det er naturligvis ganske utåleligt.

Jeg vil i denne omgang slutte med at sige, at vi er glade for, at vi har fået det klare løfte om, at uanset om det bliver et ja eller nej – og nu er vi altså ret sikre på, at det bliver et nej fra folketingets side – så skal vi have den folkeafstemning. Så håber jeg bare, at statsministeren vil bekræfte, at vi også i forbindelse med den folkeafstemning skal have tid til, at det endelige og fuldt færdigskrevne traktatudkast med kommentarer fra modstandere og tilhængere osv. bliver trykt og sendt ud og fordelt og gennemarbejdet med en sådan tidsramme, at hele befolkningen kan nå at deltage i en grundig og saglig debat om disse ting.

Kofod-Svendsen (KrF):

I 1849 fik Danmark sin første grundlov. Havde det så været ønskeligt, at den uændret var gældende i dag? Nej. Jeg tror, at alle er enige om, at det havde været forkasteligt, hvis kvinderne ikke havde haft stemmeret i dag. Og hvem vil gå imod kvindelig tronfølge? Det pulserende liv viser, at grundlæggende love trænger til en justering. Det skal ske velovervejede og moderat for at sikre en rolig udvikling, men det skal ske. Det er nødvendigt.

Når man så står over for en grundlovsændring – det har vi oplevet herhjemme – møder man næsten altid to yderpositioner. Den ene siger: nul ændring. Det er den konservative eller mere korrekt den konserverende holdning. Hvad der var godt for vore forældre eller bedsteforældre, er også godt i frem-

tiden: nul ændring. Den anden yderposition siger: nu skal vi foretage nogle radikale ændringer. Det, vi har, duer ganske enkelt ikke. Heldigvis har vi i Danmark undgået begge ensidige yderpositioner i forbindelse med dette århundredes grundlovsændringer.

EFs grundlov, traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, har snart 30 års jubilæum. En grundig gennemlæsning indicerer, at der er brug for en modernisering og ajourføring, men ikke radikale ændringer, der rækker ved EFs grundlæggende struktur.

I denne situation træder nogle så frem og siger: nul traktatændringer – den reaktionære holdning længe leve, nul traktatændringer, selv om enhver kan indse, at Romtraktaten mangler et afsnit f.eks. om miljøpolitik. I 1957 var det ikke aktuelt at tale om miljøpolitik.

Andre træder så frem og siger: nu skal vi have ændret den Romtraktat; den er alt for gammeldags, al magt ligger jo hos Ministerrådet, det er udemokratisk. Det folkevalgte EF-Parlament skal have lovgivningsmagt, vi må simpelt hen demokratisere EFs beslutningsproces, vi kan ikke have nogle få, der blokerer det hele.

Og i forsommeren 1985 blev vi præsenteret for mange højtflyvende planer om EFs fremtid fra nogle af de gamle medlemslande. Fantasien fik frit spillerum. Adskillige prøveballoner steg til vejrs, nogle ville tage det store tigerspring frem mod dannelsen af en politisk union, men i løbet af efteråret 1985 blev heldigvis de flommeeuropæiske prøveballoner skudt ned én for én, ikke mindst på grund af dygtig dansk indsats, en indsats, der både skyldes regeringspartierne og socialdemokratiet og det radikale venstre, de 6 partier, der gennem dagsordener i maj 1984 og i maj 1985 manifesterede sammenhold om dansk markedspolitik.

Nu skal vi så vurdere det endelige forhandlingsresultat, og det skal vi naturligvis gøre med åbent sind. Den forhåndsindstilling, der automatisk siger, at enhver traktatændring er af det onde, mener jeg ikke har livets ret. Vi skal ikke bare overtage den reaktionære sætning: nul traktatændring, ligesom vi heller ikke i EF-underdanighed skal acceptere en hvilken som helst traktatændring. Vi skal ganske enkelt foretage en vurdering af det forelagte resultat.